

betydningsfulde Stater som de nordamerikanske Forenede Stater, Tyskland og Rusland ikke er Medlemmer.

Farerne for at blive inddraget i storpolitiske Interessekonflikter og Stridigheder, som det ligger ganske udenfor Danmarks Hjæpekilder og naturlige Opgaver at blande sig ind i, kan her let blive saa store, at Følgerne heraf er ganske uoverskuelige.

Det kan heller ikke nægtes, at en Ordning med forskellige Grupper af militære Forsvarsforbund allerede indenfor Forbundets Rammer kan befrygtes at indeholde indtraadte i saadanne Forsvarsforbund indenfor de forskellige Verdensdele, vilde denne Ordning dog medføre en Forringelse af det tilstræbte Interessesfællesskab mellem samtlige Forbundsmedlemmer. Men man maa jo ogsaa regne med den nærliggende Mulighed, at nogle Forbundsmedlemmer er villige til at gaa ind paa den nye Ordning, medens andre foretrækker at blive staaende ved de nuværende Bestemmelser. Saa vil der kunne opstaa en dybtgaaende Spaltning mellem Forbundsmedlemmer, som er Medlemmer af Forsvarsforbund, og saadanne, som ikke er det, og derved vil let Forbundets Rammer fuldstændig sprænges. I dette Tilfælde vilde Resultatet oven i Købet blive, at de militære Alliancer vilde blive tilbage, og der vilde paa den Maade tilvejebringes og yderligere befastes de Interessesgrupperinger, som det netop skulde være Folkeforbundets Opgave at modarbejde.

Den danske Delegation vil derfor ikke lægge Skjul paa, at den er tilbøjelig til at mene, at de nye Grundsætninger, der som paavist bæres af en anden Tankegang end den, som ligger til Grund for centrale Bestemmelser i Forbundspagten, kan indeholde en Fare for Forbundets fortsatte Bestaaen og Udvikling efter de Linier, som er fastslaaet i Pagten.

Endelig skal man ogsaa henvise til, at der af den danske Militærmagt allerede under de nuværende Forhold ikke kan afses noget virkeligt betydende Kontingent til Anvendelse udenfor Landets Grænser. At dette da skulde være muligt, naar der samtidig her i Landet skulde foretages yderligere væsentlige Indskrænkninger, kan ikke antages.

Den danske Delegation ønsker dog at fremhæve visse Punkter i de af Lord Robert Cecil udarbejdede Udkast, som man fra dansk Side formentlig vil kunne slutte sig til. Man finder saaledes, at det er en udmærket Fremgangsmaade, at hvert af Forbundets Medlemmer skal forpligte sig til at modtage militære delegerede fra Folkeforbundet og give dem alle begærede Oplysninger. Ligeledes anser man Bestemmelserne om, hvorledes det skal afgøres, hvem der er den angrebne Part, for at være af stor Vigtighed. Dette Spørgsmaal spiller nemlig ogsaa en betydelig Rolle for Indtrædelsen af adskillige Retsvirkninger ifølge Forbundspagten nuværende System, navnlig i Art. 10, 12, 13, 15, 16 og 17. Delegationen er ganske enig i, at den Stat, som har krænket den anden Stats Territorium, i Mangel af andet Kriterium bør anses som Angriberen.

Det er ikke Delegationens Medlemmer ganske klart, hvorledes Punkt 19, 2den Sætning, i Lord Robert Cecils Udkast, der er fremsendt med Generalsekretærens Skrivelse af 7. Maj 1923, nærmere skal forstaaes. Denne Bestemmelse lyder saaledes:

„Paa den anden Side kan enhver Stat med Samtykke af Forbundsraadet eller de høje kontraherende Parter fremsætte en betinget eller delvis Tilslutning til Bestemmelserne i nævnte Traktat, dog under Forudsætning af, at denne Tilslutning ikke modtages, medmindre den paagældende Stat har indskrænket eller er villig til at indskrænke sine Militærstyrker i Overensstemmelse med Forskrifterne i denne Traktat.“

Dersom dette kan forstaaes saaledes, at en Stat — under Forudsætning af dens Villighed til at nedruste i Overensstemmelse med Traktatens Forskrifter — er berettiget til at tiltræde ogsaa f. Eks. med det Forbehold, at den ikke vil forpligte sig til at sende militære Styrker udenfor sit eget Lands Grænser eller i det hele taget ikke skal være forpligtet til at deltage i militære Aktioner, naar den ikke selv angribes, vilde dette efter den danske Delegations Opfattelse i høj Grad formindske de praktiske Betæneligheder ved at tiltræde en Ordning som den foreslaaede, om end det maa fastholdes, at de principielle Indvendinger mod at søge Nedrustningstanken gennemført paa Grundlag af militære Alliancer bliver tilbage. Det vil derfor efter Delegationens Formening være af stor Betydning at erholde nøjagtige Oplysninger om Forstaaelsen og Rækkevidden af denne Bestemmelse i Udkastet.

Delegationen er endvidere underhaanden blevet gjort bekendt med et af Lord Robert Cecil i Forbindelse med det omtalte Udkasts Punkt 4 udarbejdet Tillægsforslag angaaende Indretningen af „afrustedede Omraader“ (zones démilitarisées) mellem Staterne til Forebyggelse af Fjendtlighedens pludselige Udbrud. Zonen skulde efter dette foreløbige Forslag have en Bredde af 50 km. Der maatte ikke deri opføres nogen Fæstning eller